

või, vastupidiselt sellele, võttes arvesse võrdsuse ja mittediskrimineerimise üldpõhimõtet, ei ole töötajate määruse artikli 33 lõike 2 kohane erinev kohtlemine ja sellele sättele Tribunal Supremo poolt antud tõlgendus objektiivselt põhjendatud ja sellest tulenevalt ei ole direktiivi 80/987/EMÜ töötajate kaitset tööandja maksejõuetuse korral käsitlevate liikmesriikide õigusnormide ühtlustamise kohta, Euroopa Parlamendi ja nõukogu (23. septembri 2002. aasta) direktiiviga 2002/74/EÜ muudetud redaktsioonis, kohaldamisala raames saavutatud kohtuliku kokkuleppe alusel hüvitise maksmine vallandamise puhul välis-
tatud?

(¹) Nõukogu 20. oktoobri 1980. aasta direktiiv 80/987/EMÜ, EÜT L 283, 28.10.1980, lk 23.

(²) EÜT L 270, 8.10.2002, lk 10.

Euroopa Ühenduste Komisjoni 19. aprilli 2005. aasta hagi Kreeka Vabariigi vastu

(Kohtuasi C-178/05)

(2005/C 155/15)

(Kohtumenetluse keel: kreeka)

Euroopa Ühenduste Komisjon esitas 19. aprillil 2005 Euroopa Ühenduste Kohtule hagi Kreeka Vabariigi vastu. Hageja esindaja on M. Dimitrios Triantafyllou, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis.

Hageja palub Euroopa Kohtul:

1. tuvastada, et kuna Kreeka Vabariik on võtnud vastu õigusnormid, mis puudutavad registrijärgse asukoha või juhtimise tegeliku keskuse üleviimisel maksu kohaldamist ning mis tahes tasemel põllumajandusühistute, nende igat tüüpi ühenduste või konsortsiumite, laevade kaasomanike, mis tahes vormis laevanduskonsortsiumite ja laevandusettevõtjate sellest samast maksust vabastamist, siis on Kreeka Vabariik rikkunud nõukogu 17. juuli 1969. aasta direktiivist 69/335/EMÜ kapitali suurendamise kaudse maksustamise kohta (¹) tulenevaid kohustusi;
2. jätta kohtukulud Kreeka Vabariigi kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Komisjon leiab, et maksu kohaldamiseks asukoha üleviimisel on asjakohaseks kriteeriumiks see, et päritoluliikmesriigis käsitataks äriühingut *kapitaliühinguna*, mis tähendab, et ta ei ole

seal maksukohustuslane, kui teda päritoluliikmesriigis ei käsitata kapitaliühinguna. Seetõttu kritiseerib komisjon asjaolu, et Kreeka õigusaktide kohaselt omab tähtsust üksnes päritoluliikmesriigi poolt kapitalimaksuga maksustamine, vabastades sellest maksust üksnes asukoha üleviimise Kreekasse kapitalimaksu kohaldavast liikmesriigist. Komisjoni seisukoht toetub direktiivi, mis seob selle maksuga maksustamise äriühingute kui kapitalio-
manike loomusega, sõnasõnalisele ning ka süstemaatilisele tõlgendusele; seda arvamust tugevdab muuhulgas direktiiviga 85/303/EMÜ tehtud muudatus, mis kaldub kapitalimaksu kaotamise poole.

Mis puudutab põllumajandusühistute ja laevandusettevõtjate maksust vabastamist, siis see puudutab terveid majandusharusid täielikult katvaid kategooriaid, mille osas Kreeka ametiasutused ei ole selgitanud, miks ei ole nende puhul tegemist kapitaliühingutega, ning mille täielik maksust vabastamine ei ole muuhulgas kaetud direktiivis sätestatud teatud tehingute vabastamise õigusega. Ülejäänud osas, milles direktiivis on soovitud terved majandusharud täielikult maksust vabastada, on seda tehtud selgesõnaliselt (nt riigi osalusega äriühingud üldistes hüvides).

(¹) EÜT L 249, 3.10.1969, lk 25.

Euroopa Ühenduste Komisjoni 21. aprilli 2005. aasta hagi Prantsuse Vabariigi vastu

(Kohtuasi C-179/05)

(2005/C 155/16)

(Kohtumenetluse keel: prantsuse)

Euroopa Ühenduste Komisjon esitas 21. aprillil 2005 hagi Prantsuse Vabariigi vastu. Euroopa Komisjoni esindaja on M. Nolin, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis.

Komisjon palub Euroopa Kohtul:

1. tuvastada, et kuna Prantsuse Vabariik jättis esitamata nõukogu määruse nr 2847/93 (¹) artikli 18 esimeses lõikes ja artikli 19i esimeses ja kolmandas taandes ettenähtud andmed, siis on Prantsuse Vabariik rikkunud sellest määrusest tulenevaid kohustusi;
2. jätta kohtukulud Prantsuse Vabariigi kanda.